

Referat despre medicina si cunostiintele stiintifice ale evreilor - prima parte

Autoritarismul excesiv exercitat de religie a limitat totdeauna dezvoltarea gandirii stiintifice. In cazul culturii ebraice antice insa situatia a fost mai grava; caci sacerdotii decretau ca incercarea de a patrunde cauza unor fenomene, de a intelege efectele si relatiile dintre ele, ii este interzisa omului, este rezervata exclusiv lui Yahwe.

In felul acesta, explicatiile date fenomenelor naturale ramineau in limitele unei gandiri mitologice: roua cade din cer, zorile se ridica pentru ca au aripi; ploaia si vintul la fel ca ninsoarea si grindina raman inchise in camarile ceresti pana cand Yahwe le deschide zavoarele; luna din lacasul ei trimite boli vitelor, bolta cerului se sprijina pe crestele muntilor, pamintul pluteste pe un imens ocean vesnic amenintator... Cunostintele geografice se rezumau in principal la cele relatate in cartea Iesirea, cap. II; si se limitau doar la zona orientala a Mediteranei, la cea cuprinsa intre Sidon si Asiria, sau intre Armenia si Arabia meridionala. In domeniul istoriei dependenta de religie era totala: datele se consemnau cu o relativa exactitate, dar relatiile cauzale dintre fapte erau atribuite exclusiv vointei divine. Cu aceste doua idei enuntate de cronicarii evrei ideea unitatii neamului omenesc si ideea evolutiei omenirii spre un tel determinat ei au prefigurat acea ramura a istoriografiei care are ca obiect istoria universala.

In corelatie cu aceasta conceptie teleologica despre istorie (experientele trecutului s-au desfasurat in vederea unui anumit scop care va determina in continuare si evolutia evenimentelor viitoare), evreii antici au formulat si o teorie politica, potrivit careia guvernarea statului trebuie sa ramina supusa unei legi superioare: responsabilitatea morala a individului; responsabilitate care urmareste si garanteaza lealitatea si devotamentul individului fata de colectivitate, fata de intreg poporul evreu si de destinul sau. Practic, consecinta logica a acestei teorii era ca autoritatea politica, oricare ar fi ea, nu poate actiona, nu are dreptul sa actioneze in mod arbitrar. Este o teorie care constituie o replica (rarisima, daca nu chiar unica la acea data) la adresa regalitatii absolute abuzive, a monarhiilor despotice ale Orientului Apropiat.